

Myslím, že v tom smere niet pochybnosti, že za odvolacie a dovola-
cie útraty je kurátorovi zodpovedný opatrovaný. Ak bude chcieť kurátor
tieto útraty od opatrovaného dostať, bude nútený, opatrovaného zase pro-
stredníctvom kurátora zažalovať. Jestliže vzniknú aj v tom spore odvola-
cie a dovolacie útraty a kurátor podľahne v spore, bude musieť aj ten
druhý kurátor žiadať odvolacie a dovolacie útraty na opatrovanom, lebo
zálohou ich nedostal. Druhý kurátor bude nútený zase zaviesť spor proti
opatrovanému prostredníctvom tretieho kurátora, ktorého čaká po prípa-
de ten istý osud ako predošlých, takže tu bude spor, ktorý bude večne
trvať na veľkú škodu opatrovaného.*)

Dr. Th. Nussbaum, sen. prez. n. s. a Ján Soukup, radca n. s.:

Rozhodnutia najvyššieho súdu: trestné.

K §§ 391, 400, odst. 2:

Listiny, vydané štátnymi železnicami ako úradnými orgánmi štátnej
moci v obore ich pôsobnosti, sú verejnými listinami v smysle hlavy XXXII
trestného zákona.

Takými listinami sú robotnícke preukázky na slevnenú jazdu, vydá-
vané staničnými úradmi.

Vedomé spolupôsobenie k tomu, aby do takýchto preukázok boli
zapísané nepravdivé údaje, zakladá zločin padelania verejných listín v
smysle § 400, odst. 2 tr. zák. (Zm IV 359/34 z 19. VI. 1935.)

K § 392:

Šeková potvrdenka, potvrdená už šekovým úradom, je verejnou
listinou.

Ide o jej padelanie, spôsobilé k oklamaniu, ak bola na nej padelaná
i len suma vyznačená číslicami, kdežto suma vyznačená slovami ostala
nezmenená. (Zm IV 424/34 z 25. V. 1935.)

K § 401:

Podstata padelania súkromných listín podľa § 401 tr. zák. pozostáva
z užitia padelanej listiny k dokázaniu práva alebo záväzku; nejde o
tento trestný čin, keď vinník podpísal zhotovenú súkromnú listinu menom
nejestvujúcej osoby. (Zm III 51/34 z 29. V. 1935.)

K §§ 418 a 422, čís. 2:

Nejde o podpaľačstvo v smysle § 422, čís. 2 tr. zák., ale len o po-
škodenie cudzieho majetku podľa § 418 tr. zák., ak vinník podpálil cudzie
poľné plodiny v malom množstve (v hodnote 235 Kč). (Zm III 165/35
z 21. V. 1935.)

K § 438:

S hľadiska § 438 tr. z. poruší železničný zriadenec svoju služebnú
povinnosť už tým, že nedbalým konaním alebo opominutím ohrozuje
neporušenosť osôb a vecí na železnici alebo v jej blízkosti, a nevyžaduje
sa, aby toto nedbalé jednanie alebo opominutie sa priečilo nejakému
zvláštnemu služebnému predpisu.

Povinnosť železničných strážnikov dbať o bezpečnosť dopravy, pô-
sobiť, aby nebezpečie škod bolo včas odvrátené, a pečovať o to, aby sa
mohla konať doprava vlaková na tratiach im prikázaných bezpečne a
bez škodlivého vlivu na vozidlá a železničné zariadenie, je upravená pred-
pismi pre službu železničných strážnikov čís. XXXII (čl. 2, čís. 1 a) a
čl. 8, čís. 1). (Zm IV 245/35 z 4. VI. 1935.)

*) Ako ďalší argument by bolo možno uviesť, že § 434 osp. hovorí
o poskytnutí preddavku na útraty § 508 I. osp. — poukazujúc
na §§ 424—433 hovorí o nahradení útrat. Pozn. redakcie.

K § 461:

Aj keď pri ustanovení obžalovaného obecným pokladníkom neboly zachované všetky predpísané formality (na pr. vypísanie súťaže, schválenie voľby okresným úradom, výslovné poverenie obžalovaného vyberaním daní atď.), neodníma to obžalovanému vlastnosť verejného úradníka podľa § 461 tr. zák. (Zm IV 182/34 z 8. VI. 1935.)

K § 467:

Pri podplácaní verejného činiteľa je rozhodný ten stav veci, na základe ktorého mal verejný činiteľ pod vlivom úpadku podľa úmyslu podplácajúceho rozhodovať, a je nerozhodné, že sa pozdejšie tento stav veci ukázal tak zmenený, že by rozhodovanie verejného činiteľa bolo malo odpadnúť alebo malo sa iný základ (podplácanie vojenského lekára, aby neodviedol cudzozemca, nepodliehajúceho v tuzemsku brannej povinnosti).

Rozdiel medzi úcastenstvom na zločine podľa §§ 69, čís. 1., 467 tr. zák. a prečinom podľa § 2 zák. o úplatkárstve čís. 178/1924 Sb z. a n. je v tom, že v prvom prípade úmyselným pôsobením návodcu pomocou podplatenia skutočne došlo k porušeniu služebnej povinnosti verejného úradníka za daný alebo sľúbený dar alebo odmenu, kdežto citovaného zákona o úplatkárstve má sa podľa jeho § 1 použiť len, keď sa nemá čin trestať prísnejšie, menovite práve podľa hlavy XLII tr. zák.

Trestnou sankciou na pletichy v smysle § 45, čís. 1 branného zákona je chránený nárok štátu na riadnej splnenie brannej povinnosti osoby k tomu povinnej.

Predpisy § 467 tr. zák. (prípadne zák. o úplatkárstve) majú chrániť neporušiteľnosť úradovania verejných úradníkov a činiteľov pred podplácaním.

Preto úplatkárstvo ani vo forme prečinu podľa zákona čís. 178/1924 Sb. z. a n. — tým menej však vo forme úcastensva na zločine podľa § 467 tr. zák. nemôže byť už vyčerpané v prečine pletich a naopak v úplatkárstve obojej formy nie sú konzumované pletichy.

Činy tieto sú v materiálnom súbehu podľa § 96 tr. zák. (Zm IV 197/35 z 18. VI. 1935.)

K § 578:

Ak bol výrok o treste zmenený v prospech odsúdeného následkom opravného prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti podľa § 441 tr. p., podaného generálnou prokuratúrou, niet podmienok pre náhradu za trest na slobode a trest peňažitý v smysle § 578 tr. p. (N IV 31/34 z 11. V. 1935.)

Trestný poriadok.

K § 11, odst. 1:

Po zákonitom vyhlásení rozsudku nemôže byť lehota k prevedeniu zmätočnej sťažnosti predĺžená ani vtedy, keď strana z akéhokolvek dôvodu neodôvodnila zahlásenú zmätočnú sťažnosť. Názor, že sťažovateľ musí zmätočnú sťažnosť odôvodniť, nemá opory v zákone. (Zm III 538/34 z 7. V. 1935.)

K § 225:

Trestný poriadok nemá ustanovenia, ktoré by vylučovalo pribranie zvláštneho znalca k hlavnému pojednávaniu i vtedy, keď už je vo spisoch posudok súdnej lekárskej rady. (Zm IV 633/34 z 12. VI. 1935.)

K § 325, odst. 2:

Zásada skutkovej totožnosti je porušená a medze obžaloby sú prekročené len vtedy, keď predmetom rozsudku je iný zákonom chránený záujem, než na ktorý sa vzťahovala obžaloba. (Zm IV 231/34 z 27. VI. 1935.)

K § 384, čís. 1:

Zmätok podľa § 348, čís. 1 tr. p. je tu, keď prejednal a rozhodol vec na návrh verejného žalobcu podľa § 6 zák. čís. 471/1921 Sb. z. a n. jediný člen senátu ako samosudca bez toho, že by bol obžalovací spis doručený obhájcovi.

Ustanovenie § 6 zák. čís. 471/1921 Sb. z. a n. o odpore je všeobecné a vzťahuje sa aj na prípad návrhu na priame predvolanie. (Zm III 43/35 z 19. VI. 1935.)

K § 384, čís. 4:

Zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., ak prehlásil odvolací súd že nepatrí do oboru jeho pôsobnosti rozhodovať o trestnom čine, ktorý zakladá ťažšiu skutkovú podstatu, než ktorú v ňom spatrovala obžaloba, s odôvodnením, že v odvolacom pokračovaní nelže prihliadnúť k tejto ťažšej kvalifikácii a že sa tak mohli stať podľa § 325 tr. p. len v pokračovaní pred súdom prvej stolice. (Zm IV 231/34 z 27. VI. 1935.)

Odvolací súd prekročil obor svojej pôsobnosti a zaviniť zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., ak následkom odporu, podaného obžalovanými podľa § 4 (1) zák. čís. 8/1924 proti rozsudku súdu prvej stolice, nariadil a previedol hlavné odvolacie pojednávanie a rozhodol vo veci samej bez toho, že by vopred rozhodol o odpore. (Zm IV 272/35 z 4. VI. 1935.)

Rozhodnutia najv. spr. súdu.

Honební právo.

Zákaz § 9. zák. čl. XX/1883 (honební zákon) prováděti honbu psy honičími vztahuje se i na hubení škodlivé zvěře honičími psy. — Ustanovení § 9. zák. čl. XX/1883, které nebylo změněno zák. č. 98/1929, zakazuje v době od 1. února do 10. srpna vůbec lov honičími psy. Zakázán-li lov, honičími psy vůbec, podává se již z obecného smyslu zde volených slov, že se vylučuje každá výjimka. Kdyby bylo lze škodnou zvěř hubiti kdykoli se psy, omezil by se zákaz lovu se psy na zvěř, pro níž platí všeobecná doba hájení. Pak by však se zákaz jevil zbytečným a nebylo by logické stanoviti zákaz lovití se psy ještě zvláště. (Nález z 30. III. 1936, č. 12.057/36.)

Právo chudých.

Právo chudých podle § 113 zák. čl. I/1911 (civilní řád soudní) nezahrnuje v sobě osvobození od poplatků poštovních. — Zákon poštovní č. 108/1865 ř. z. platí i na Slovensku a v Podkarpatské Rusi. — Podle § 113. zák. čl. I/1911 povolením práva chudých obdrží strana osvobození od placení kolků a poplatků, jež vzejdou ve věci od podání žádosti o právo chudých. Ustanovení to neupravuje vůbec otázku placení poštovního, neboť z jeho znění jasně vyplývá, že zákon má zde na mysli pouze ony poplatky, které strana, práva chudých nepoživající, je povinna platiti za činnost soudu, tedy kolký na podání, protokoly, přílohy poplatky, rozsudečné atd., nikoliv však i poštovné jakéhokoliv druhu. Výraz »státní poplatky« v citovaném zákoně uvedený se na poštovné nehodí. Sazby stanovené za dopravu poštovní nelze pokládati za poplatky, jak je má na mysli § 113. zák. čl. I/1911. Sazby ty nejsou a nebyly upravovány zákony poplatkovými, nýbrž vždy byly a jsou upravovány jako zvláštní poplatky ústavu poštovního, tedy s hlediska zcela odlišného než poplatky státní. To vyplývá také z čís. patentu č. 4/1851 ř. z., jímž byl vyhlášen provisorní poštovní zákon pro území býv. Uher, dle něhož se provozuje poštovní regal zvláštními ústavu poštovními, jejichž tarify se uvádějí zvláštními vyhláškami ve všeobecnou známost. Z toho plyne, že § 113 zák. čl. I/1911 poštovné vůbec na mysli neměl, právo strany chudé na osvobození od poštovního nevyšlo a že tedy ustanovením tím na normách posud platných ve příčině tě ničeho měněno nebylo. — Platnost zákona poštovního č. 108/1865 ř. z. na Slovensku a v Podk. Rusi vyplývá z toho, že citovaný zákon byl vyhlášen v říšském